

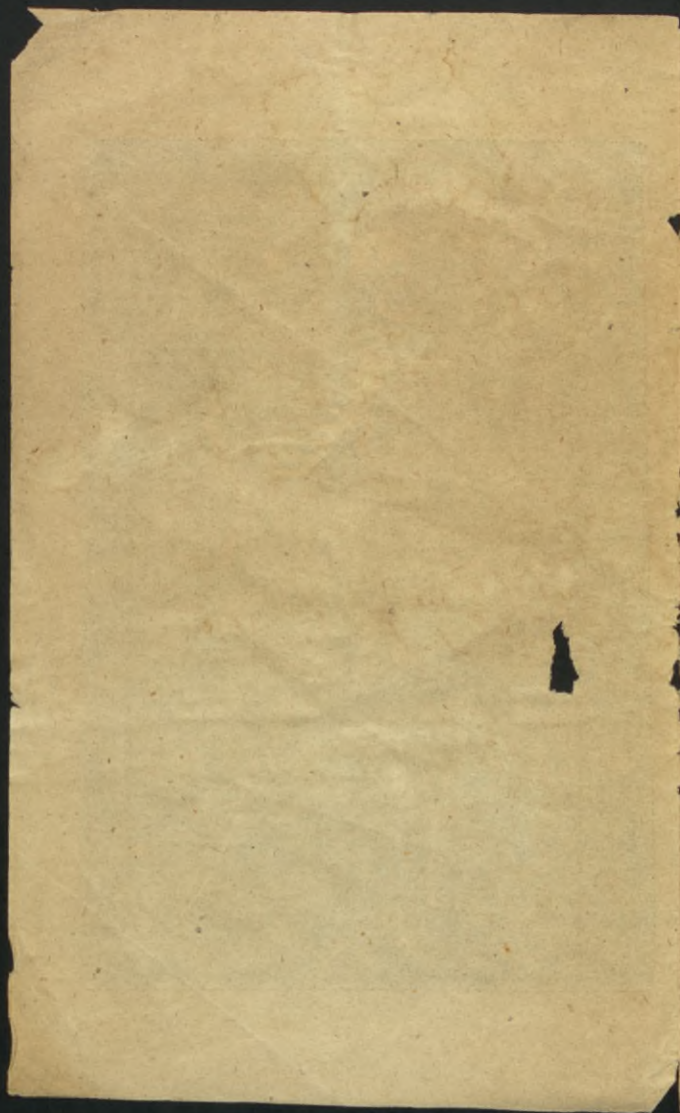
Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

(No. 1) Lit.
la
Folklit.

Fört, rastare, I Spelemän!
 För trögt och långsamt går det än.
 Ly wet, jag är den förste man,
 Som rasft sin slicka swänga kan.

Men hwem är denna nya gäst?
 Han Jungfruns hand i sin har fäst.
 Den sista dansen hurtigt går —
 Snart bleknad ligger hon på bår.

Så folswart natten är, tyvärt!
 På vägar genom träsk och kärr
 Går wandraren i stormens jus. —
 Men se! hwad skimrar der för ljus? —

"Snart hem och brud jag skåda får!" —
 En genväg tar han, snabbt han går,
 Då: "Följ med mig!" han hör ett ljud —
 Så fann han både hem och brud.

Du pustar, Gubbe! Hvad du bär
 Så tungt, gör dig wist stort beswär?
 Du måste dock gå vidare,
 Men får dig ej tillbaka se.

Den Död, som du på skuldran bär,
 Gj mot den andra skärn beskär.
 At hwar och en han mäter ut
 Hans tid -- nu får du hwila ut.

Hon war en Jungfru, och skön,
 Men stolt hon afflog hwarje bön
 Af friarne: "Det blir derwid!
 Den rätta kommer i sin tid."

Så wäntar hon i årtal,
 Tills åldern kom, med sjukdomsqual;
 Då sig en friare infann:
 Måntro han war den rätta, han?

I stormig natt, i snö och frost
 Står gamle Grenadiern på post.
 Gewäret tynger stelnad arm,
 Och blodet stöckas i hans barm.

Hör, klockslag! — Uck, blott h alf det war!
 Då knarrar det på drifwans skar —
 "Salt! lösen!" — "Gryning!" gafs till swar.
 Den, som aflöste, Döden war.

Fast skeppet vräks af stormig våg,
 Ur raske Skepparn lugn i håg:
 Med blicken riktad emot land,
 Han skeppet styr med säker hand.

Fast böden bakom tagit plats,
 Nog slutas lyckligt hans seglats
 I hamnen, om ej timmelig,
 Så, lika godt, evinnerlig!

Hysla, såga på din lista,
 Att du ej må lönen mista,
 Den beställdes till i dag —
 Hysla, såga friska tag!

"Skall ock längden bli den rätta?"
 Sörj du ej, min vän, för detta: —
 Der står han, som tagit mått,
 Ristan räcker åt dig godt!

Död=Dansen.

En Gubbe.

Wäl är jag swag, dock, käre död,
Mig unna flere dagar!

Döden.

Blef än din hjesfa hwit som snö,
Du skulle dock ej gerna dö;
Nu hjälper ej du flagar!

En medelålders Man.

Jag är en kraftfull man, och dock
Du re'n will bryta stafwen?

Döden.

Wäl ofta förr, wid blirt och skräll,
Stöp starka furen från sin håll;
Ty skall ock du i grafwen!

En Flicka.

Jag är en mö, så ung och säll,
Och grafwen skall mig samna?

Döden.

För denna jord du är för skön:
På andra stranden, ewigt grön,
Du skall i friden hamna.

En Kung.

O död, för kungakronans skull
Du säkert will mig skona?

Döden.

Förfallet är din höghets lån,
På korset dödde sjelf Guds Son:
Tänk på hans kungakrona!

Ett Statsråd.

Jag har så mycket ogjordt än,
Dersför, o död, mig spara!

Döden.

För hwad du gjort, som du ej bort,
 För hwad du bort, men icke gjort,
 Du inför Gud skall swara.

En Adelsman.

Emot mitt sköldemärke dock
 Du ej din glaf will wända?

Döden.

Mins, Adam, första adelsman,
 Det måste dö. Gör du som han!
 Nu gyllet har en ända.

En Krigare.

Will äfwen mig, en hjelte bård,
 Till ewig fömn du twinga?

Döden.

Jag kommer som en kämpa god:
 Hwad will du mer? Möt mig med mod!
 Min knothand för en klinga.

En Nif.

Kan du mig från min gyllne skatt
Så obarmhertigt winka?

Döden.

Följ du mig fort i swartan muss!
Gull rostar ej; nu skall ditt gull
I andra händer blinka.

Ett par Älskande.

Åh, kyl ej kindens kärleksglöd
Med dina kalla händer!

Döden.

Jag kysser och, af hjertans grund,
Wäl utan läppar är min mund,
Men jag har hwita tänder.

Barnen.

Oh, stackars små, så tidigt du
I grafwens kammar bringar?

Döden.

Små barn Gud Fader har så kär;
 I fån, i aftenrodnan står,
 Nu flygå med små wingar.

En Moder.

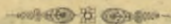
Ack, kalla arma modern ej
 Från sina kära späda!

Döden.

I himlens fönster skall du stå,
 När dina barn i skolan gå:
 Ljust skall den syn dig gläda. —

Jag är ej skön, men är ej ond,
 Fast min gestalt försträcker.
 Kort tid väl kroppen lida får,
 Min lida dock ej själen när,
 Som Herrans ande väcker.

1001851133

Preis: 12 1/2 öre Amt.